

2 i påsktiden, Anden

Den Helige Anden är väl kanske den del av treenigheten som vi känner mest osäkra inför. Den finns där men det känns tryggare att fokusera på Jesus. Han var ju faktiskt en av oss, hans liv på jorden går att följa och till viss del förstå. Men Den Helige Ande, ve, är det?

Att sedan mer karismatiska trossyskon fokuserat väldigt mycket på anden har nog fått oss att till viss del tänka att ett fokus på anden hör vissa trosinriktningar till. Men samtidigt tror jag att vi förstår att en alliansare i bilinsekretsen behöver anden lika mycket som vilken pingstvän som helst.

Det finns ju några fysiska lagar, krafter som styr vårt universum där gravitationen är den som vi är mest bekanta med. Men det finns också en annan helt nödvändig kraft som huserar inom atomkärnorna. Det är den kraft som håller samman dessa kärnor. Utan den skulle atomerna falla ihop och vi med dem. Den Helige Ande framstår för mig som en sådan sammanhållande kraft. Utan den kan vi inte hålla ihop vårt kristna liv. Ska vi bära med oss tron i hela livet, trots att vi byter omgivning så ofta per dag, så behöver vi anden hjälp. Det är andens inätverkande kraft.

Men anden verkar också utåt och ger oss förmågor som vi annars inte har. Anden gör det möjligt för oss som en församling fylld av människor med människors begränsningar att bli en plats för under, tilltal och livsförvandling.

För vem?

Men vem får då ta del av anden? Är det steg två i ett kristet liv. En fortsättningskurs för de som examinerats från grundkursen? Jag tror att vi lätt kan fastna i ett sådant tankesätt där anden blir något extra för de verkligen hängivna. Men anden är inte mer ett tillval än skyddsklädseln för en brandman. Jag kan intyga att det kvittar hur många tusen liter vatten du har redo att släppa ur slangen, hur tuff hjälmen än ser ut, utan skyddskläder så kommer du inte ens i närheten av branden. Men med dem på kan du tränga in i en bra bit över tre-fyrahundragradig hetta. Ingen brandman skulle springa förbi sina skyddskläder vid ett larm och tänka att ”det är för de som varit med längre än jag, det går ju fortare om jag inte byter om”. Som kristna kan inte heller vi hoppa över en så grundläggande del som anden. Utan den kommer vi bara att bli åskådare utan möjlighet att komma in i hetluften.

I sitt avskedstal till lärjungarna säger Jesus ”J skall be Fadern, och han skall ge er en annan hjälpare, som skall vara hos er för alltid”. (Joh 14:16) Jesus delar här inte upp lärjungarna och säger att ni där som varit extra nära mig och visat lite bättre tro än de andra, ni kommer att få anden. Annars var det inget ovanligt för Jesus att ta med sig några särskilt utvalda lärjungar som verkar ha varit närmare honom än de andra. Men här talar han till alla. Hos den som tar emot Jesus i sitt liv är andens närvaro en verklighet. Anden flyttar in så fort vi sagt ja till Jesus. Sedan kan anden bo i ett hus med akut behov av renovering där den inte tillåts att verka, men han finns inte desto mindre där. Fundera inte på hur du ska ta emot anden i ditt liv om du redan tror på Jesus. Fundera istället på vad du ska göra av det faktum att anden redan är där.

Andens funktion

Men vilka funktioner har då anden? Varför är det så viktigt att anden får en roll i våra liv? Det finns många bibelställen som visar på olika funktioner som anden har en troendes liv. Men det finns ett som sammanfattar det extra bra tycker jag. Apostlagärningarna 1:8;

Men ni skall få kraft när den heliga anden kommer över er, och ni skall vittna om mig i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns.

Här kan vi läsa ett av de ställen där Jesus formulerar missionsbefallningen. Men detta är det enda av dem som också förklarar hur i hela världen vi ska kunna leva upp till Guds befallning. Vi ska få kraft när den helige ande kommer över oss. Den helige anden är kraften i det kristna livet. Genom bibeln kan vi lära oss hur vi bör leva, och genom Jesus offer finns förlåtelse när vi misslyckas, men det är med andens hjälp som vi får kraft att kunna leva så. Har du svårt att leva det kristna liv du vill? Ta i så fall och fundera på vilken roll anden har i ditt liv.

Andens frukter

Anden är alltså kraft men går det inte att konkritisera det lite? I Gal 5:22-23 kan vi läsa en sådan. Här står det om anden frukter;

Men andens frukter är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning. Mot sådant vänder sig inte lagen.

Fruktar är något som alla friska fruktträd får. Det är intressant att frukterna alla handlar om sådant som rör vår relation med andra människor. Genom andens frukter tycks vi på detta sätt få kraft att uppfylla det dubbla kärleksbudet. Och vi behöver verkligen andens frukter. Annars kommer vi att skörda köttets frukter;

Vad köttet ger är lätt att se: otukt, orenhet, liderlighet, avgudereri, trolldom, fiendskap, strider, ofördragsamhet, vrede, intriger, splittringar, kätterier,

Är det så förvånande att konflikter är vanligt i världen. Där människor samlas utan andens inflytande ligger konflikten alltid och lurar. Och det gäller också oss i församlingen. Att samla en grupp människor som binds samman av en sak, tron, är ett sociologiskt jätte experiment. Rent världsligt ska det inte gå. Vi måste söka efter andens inflytande om vi ska få en miljö som karakteriseras av kärlek och omsorg. Vi behöver inte ha dåligt samvete för att vi i oss själva inte hittar kraften till att känna kärlek för alla i församlingen. Bibeln är klar med att i oss själv finns bara en källa för stridigheter. Men vi kan gott ha dåligt samvete om vi inte tar till vara den möjlighet som Andens frukter ger för vår gemenskap.

Andens gåvor

Anden ger oss alla dessa frukter och bor inom var och en som tagit emot Jesus som sin räddare. Men vid sidan av dessa allmänna frukter så ger anden också särskilda och unika gåvor till olika människor. Gåvor som också kan växla under livet;

Nådegåvorna är olika, men Anden densamma. Tjänsterna är olika, men Herren densamme. Verksamheterna är olika, men Gud är densamme, han som verkar i allt och överallt. Hos var och en framträder Anden så att den blir till nytta. Den ene får genom Anden gåvan att meddela vishet, den andre kan med samma Andes hjälp meddela kunskap. En får tron genom Anden, en annan genom samma Ande gåvan att bota, en annan får kraft att göra under. En får förmågan att tala profetiskt, en annan att skilja mellan olika andar. En kan tala olika slags tungotal, en annan kan tolka tungotal. Allt detta åstadkommer en och samma Ande genom att fördela sina gåvor på var och en så som den själv vill.

Nu börjar det bli riktigt spännande. Här finns gåvor som både kan bygga upp oss inom församlingen men som också kan bli unika vittnesbörd för den som inte tror. Det övernaturliga i andens gåvor kan ju få en del att nervöst skruva på sig. Men finns det någon som tycker det är särskilt märkvärdigt att Gud som skapat allt kan ge kraft till att hela sjuka? Om man tänker på inkarnationen och Jesus offerdöd så framstår tungotal, profeterande och helande av sjuka i alla fall för mig som ganska lättsmält. Hur kan vi då få del av dess gåvor? I v 11 står det klart och tydligt att anden fördelar sina gåvor som anden själv vill. Men jag tror att det ändå finns två saker som är nödvändiga villkor för att man ska få ta emot andens gåvor. Nödvändiga alltså, inte tillräckliga. Vilja och tro. Om vi inte vill se andens gåvor i funktion i församlingen så kan jag nästan garantera att vi slipper det. Och om vi inte tror på dem så kommer vi heller aldrig att söka och be efter dem. För att få se andens gåvor så tror jag att vi måste ta ett beslut om att vi verkligen vill ha dem. Och sedan måste vi ha modet att söka efter dem. Prova dem. I Korinthierbrevet så skriver Paulus för att lugna ner en överkarismatisk församling så vi behöver inte vara rädda att hans undervisning om andens gåvor kommer leda till onaturliga yttringar, men kanske obekväma. Och jag för min del skulle gärna vara lite obekväma bara jag fick se någon använda den gåva som anden gett henne eller honom. Man kan pröva lite när man är själv hemma eller kanske i en mindre grupp. Jag tror att det skulle vara till stor glädje för både församlingen och vår omgivning med ett gudstjänstliv och en församlingssamfund där andens gåvor får en naturlig plats. Visst känns det aningen främmande och lite skrämmande men nog borde vi väl kunna lita på Gud!

Anden är ständigt närvarande i våra liv som kristna. Men vad vi gör av andens frukter och gåvor är helt upp till oss. Men jag tror att anden ändå vill säga ett utmanande ”vågr ni?” till oss alla.